

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **A. M.**, narozen X,
státní příslušnost Libanon,
toho času Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní
Lhoty,
zastoupen advokátem Dr. Stephanem Heidenhainem,
sídlem Laubova 10/2128, 130 00 Praha 3,

proti
žalovaný: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2022, č. j. KRPU-151791-64/ČJ-2022-040022-SV-ZZ,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Ústí nad Labem, ze dne 8. 11. 2022, č. j. KRPU-151791-64/ČJ-2022-040022-SV-ZZ, kterým bylo rozhodnuto, že se prodlužuje doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), stanovená rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Ústí nad Labem, ze dne 16. 8. 2022, č. j. KRPU-151791-18/ČJ-2022-040022-SV-ZZ, a to o 90 dnů.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí není přiměřené, neboť nebylo nutné vzhledem ke skutečnosti, že přícházelo v úvahu i složení kauce ze strany žalobce. Složení kauce dle žalobce bylo zcela dostačující k dosažení zajištění možnosti vyhostit jej. Žalovaný však odmítl složení kauce a prodloužil zajištění žalobce.
3. Žalobce poukázal na skutečnost, že v rozhodnutí je uvedeno, že žalobce uvedl, že nemá dostatek finančních prostředků a nemůže si je zajistit ke složení kauce ani k vycestování do Libanonu. Ovšem v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo žalovanému sděleno, že sestra žalobce paní S. M., narozená X, státní příslušnice SRN, byla připravena složit kauci až do výše 5 000 Eur.
4. Dále žalobce trval na tom, že není pravda, že ve své výpovědi uvedl, že nemá na území České republiky ani Evropské unie žádné příbuzné nebo blízké osoby a jeho celá rodina žije v Libanonu. Dále žalobce konstatoval, že je pravda, že na území České republiky pobýval bez cestovního pasu, ale není pravda, že si jej znehodnotil sám roztrháním v Srbsku, aby nebyla zjištěna jeho totožnost. Cestovní pas žalobci odňali v Srbsku převaděči a již mu ho nevrátili. Dle názoru žalobce uvedené chyby mohly vzniknout v důsledku nesprávného překladu, špatného zápisu nebo zkopírováním textu z nesprávného vzoru rozhodnutí. Žalobce trval na tom, že nikdy netajil svoji totožnost a ve vztahu ke svému občanství vždy podával pravdivou informaci, že pochází z Libanonu.
5. Výše uvedené okolnosti mohly dle žalobce ovlivnit rozhodnutí žalovaného, který neumožnil žalobci složit kauci. Proto žalobce trval na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a požadoval, aby žalobci bylo uloženo provedení opětovného výslechu žalobce a zvážení možnosti složení kauce. Dle žalobce omyl ohledně zničení cestovního pasu měl zásadní vliv na posouzení možnosti složení kauce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval skutečnosti, za kterých byl žalobce zadržen, a obsah jeho výpovědi. Zdůraznil, že k závěru, že žalobce by mohl mařit správní vyhoštění žalobce dospěl na základě skutečnosti, že žalobce do schengenského prostoru a na území České republiky vstoupil protiprávně, za pomoci převaděče mimo hraniční přechod, již ze Srbska cestoval bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce uvedl, že se nechce vrátit do Libanonu a jeho jednoznačným cílem je SRN, a to z ekonomických důvodů. K tvrzení žalobce ohledně cestování bez cestovního dokladu žalovaný zdůraznil, že zničení cestovního dokladu má stejný dopad na věc jako cestování za pomoci převaděče, kdy doklad převaděči cizinci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

seberou. Ke změně výpovědi ohledně důvodů, proč žalobce neměl cestovní doklad žalovaný poznamenal, že dokresluje nedůvěryhodnost žalobce.

7. K poukazu na nesprávné tlumočení při výpovědi žalobce žalovaný zdůraznil, že žalobce byl v rámci řízení řádně poučen, tlumočník byl ustanoven usnesením ze dne 16. 8. 2022, kdy toto usnesení bylo žalobci přetlumočeno a žalobce jej potvrdil podpisem. Žalobce sám uvedl, že poučení rozuměl a výslovně uvedl, že s tlumočením ustanoveného tlumočníka do arabského jazyka souhlasí a jeho tlumočení plně rozumí. Z výpovědi žalobce poskytnuté žalovanému nevyplývá, že by žalobce uváděl, že má v SRN sestru, která za něj složí kauci.
8. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce nedisponuje žádným cestovním dokladem a vízem, tudíž by nemohl legálně pobývat na území České republiky, ani kdyby získal prostředky na krátkodobé ubytování, a nemohl by Evropskou unii opustit, ani kdyby měl finanční prostředky na vycestování. Dále žalovaný zdůraznil, že nepřistoupil k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců (tedy i složení finanční záruky) na základě ustanovení § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť z dosavadního jednání a chování žalobce, z jeho vynaloženého úsilí a vynaložených finančních prostředků je zcela zřejmé, že cílem jeho cesty je SRN, kde chtěl nelegálně pobývat a pracovat bez příslušného povolení. Z uvedených skutečností je dle žalovaného zřejmé, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování není v tomto individuálním případě na místě, neboť by jejich uložení bylo ohrožen výkon správního vyhoštění. Dále žalovaný zdůraznil, že z vědomého nerespektování právních předpisů České republiky a EU týkajících se podmínek vstupu a pobytu lze dovozovat, že v případě uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by velice pravděpodobně ze strany žalobce došlo k opětovnému pokusu vstoupit nelegálně do SRN, a tedy k porušení těchto zvláštních opatření. Žalobce opakovaně prohlásil, že se nehodlá do země původu vrátit a odmítl se zapojit do programu dobrovolného návratu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a s ustanovením § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nenavrhл ve lhůtě 5 dnů od podání žaloby konání soudního jednání k projednání věci.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce byl kontrolován de 15. 8. 2022 ve skupině migrantů cestujících bez cestovních dokladů a oprávnění k pobytu na území EU. Byl zajištěn hlídkou policie v obci Hrušky a v rámci přerozdělení migrantů pro velký počet byl

žalobce převezen k žalovanému k dalším opatřením. Při své výpovědi žalobce uvedl, že přes Českou republiku pouze tranzitoval a že jeho cílem je SRN. Uvedl, že důvody jeho cesty jsou čistě ekonomické. Letecky se přepravil z Bejrútu do Spojených arabských emirátů. Následně pokračoval letecky přes Dubaj do Srbska. Tam se přihlásil do uprchlického tábora. Asi po dvou dnech kontaktoval převaděče, kteří mu zprostředkovali další cestu. Do Maďarska se dostal přelezením plotu. Převaděči zaplatil pouze za cestu do České republiky 2 000 dolarů. Chtěl se dostat do SRN, ale víc peněz již neměl. Žalobce při své výpovědi do protokolu dále uvedl, že cestovní doklad a vízum měl pouze do Srbska. V Srbsku pak cestovní doklad roztrhal a zahodil, aby nebylo možné zjistit jeho totožnost. Žalobce dále výslovně uvedl, že ví, že pro vstup do České republiky potřebuje cestovní doklad a vízum a že vstupem na území schengenského prostoru bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu se dopustil protiprávního jednání. Dále žalobce do protokolu při své výpovědi uvedl, že v České republice a Evropské unii nikoho nemá a nemá zde ani žádný majetek ani prostředky na zajištění ubytování. Na otázku, zda má, či si může zajistit, finanční prostředky na složení kauce uvedl, že na složení kauce ve výši 115 040 Kč nemá prostředky a ani si je nemůže opatřit.

12. Rozhodnutím ze dne 16. 8. 2022, č. j. KRPU-151791-64/ČJ-2022-040022-SV-ZZ, byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 90 dnů. Žalobou napadeným rozhodnutím byla doba zajištění prodloužena o dalších 90 dnů. Přípisem ze dne 23. 8. 2022 sdělil žalobce žalovanému, že jeho sestra S. M., státní příslušnice SRN, je připravena jej vzít k sobě do Německa, aby tam mohl vyčkat výsledku řízení v České republice. Současně sdělil, že uvedená sestra by mohl za něho složit finanční záruku. Možnost složení finanční záruky sestrou, která je občanskou SRN zopakoval žalobce ve svém podání ze dne 14. 9. 2022 s tím, že sestra je hotova složit záruku až do výše 5 000 Eur.
13. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
14. Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně.
15. Dle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území České republiky složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území České republiky.

16. Dle § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců policie zvláštní opatření za účelem vycestování neuloží, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu nebo o cizince, u nějž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu.
17. Zásadní námitka žalobce spočívá ve skutečnosti, že žalobce přistoupil k prodloužení zajištění žalobce, přestože z jeho strany byla nabídnuta možnost složení finanční záruky. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování ve vztahu k žalobci výslovně zvažoval včetně možnosti složení finanční záruky, která by v případě žalobce pocházejícího z Libanonu musela činit 115 195 Kč. Při posouzení této možnosti vycházel žalovaný z obsahu výpovědi žalobce při jeho zajištění, kdy uvedl, že nemá finanční prostředky ke složení finanční záruky a nemá ani možnost, jak si je opatřit, přičemž žalobce měl ve výpovědi uvést skutečnost, že v České republice ani v EU nemá žádné osoby blízké. Možnost uložení zvláštního opatření za účelem vycestování včetně možnosti finanční záruky pak žalovaný na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí posuzoval i ve vztahu k ustanovení § 125b odst. 5 zákona o pobytu cizinců, kdy žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce je zřejmé, že cílem jeho cesty je od samého počátku SRN a již do České republiky přicestoval nelegálně pomocí převaděčů bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Z argumentace obsažené na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný dospěl k závěru, že žalobce cestoval bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu a cílem jeho cesty jednoznačně byl jiný stát EU a proto se na něho vztahuje nemožnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování. V tomto závěru se soud s žalovaným zcela shoduje. Žalobce jednoznačně deklaroval, že cílem jeho cesty je SRN a nikterak netvrdil, že by chtěl zůstat na území České republiky. V podání ze dne 25. 8. 2022 žalobce výslovně uvedl, že po případném složení finanční záruky by si jej jeho sestra vzala k sobě do Německa on by tam vyčkával rozhodnutí v jeho věci. Současně žalobce nedisponoval žádným cestovním dokladem a povolením k pobytu. Z uvedeného dle soudu žalovaný správně dovodil, že v případě žalobce je naplněna díkce ustanovení § 125b odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť je u žalobce zjevné, že měl v úmyslu nelegálně (bez cestovního dokladu) vstoupit na území jiného členského státu EU, a proto byla možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování včetně finanční záruky přímo zákonem vyloučená. Soud dospěl k závěru, že závěr žalovaného o nemožnosti využít zvláštních opatření za účelem vycestování včetně finanční záruky v daném případě byl zcela v souladu se zjištěným skutkovým stavem a rozhodnou právní úpravou.
18. Pro úplnost soud uvádí, že poukaz žalobce na možné nesrovnalosti v důsledku pochybení při překladu při jeho výpovědi po zadržení nemohl mít v daném případě na posouzení možnosti využití zvláštních opatření za účelem vycestování žádný vliv. Zásadní pro daný případ byla skutečnost, že žalobce nedisponoval žádným cestovním dokladem a povolením k pobytu a nemohl tedy legálně cestovat do jiného členského státu EU. V tomto směru je zcela nepodstatné, zda svůj cestovní doklad sám zničil, jak je uvedeno v protokolu o jeho výpovědi, nebo zda jej odevzdal nelegálním převaděčům a ti mu jej již nevrátili. Skutečnost, že žalobce tvrdí, že do protokolu o jeho výpovědi bylo nesprávně uvedeno, že nemá v EU žádné blízké osoby, ale ve skutečnosti je jeho sestra občankou SRN, dle soudu s ohledem na výše uvedené nemohla nijak ovlivnit závěr žalovaného o možnosti použití finanční záruky, resp. aplikaci ustanovení § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Případná existence sestry, která má státní občanství SRN, by pak byla skutečností, která by jen umocňovala závěr žalovaného, že v případě propuštění ze zajištění by žalobce pokračoval v nelegální cestě do SRN.

19. Pro úplnost pak soud ještě poukazuje na ustanovení § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, kde je výslovně uvedeno, že peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území České republiky. V daném případě žalobce navrhoval, že finanční záruku za něho složí jeho sestra, která je občankou SRN. Žalobce tedy nenavrhoval složení finanční záruky občanem České republiky nebo osobou, která má trvalý pobyt na území České republiky.
20. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný při posouzení možnosti složení finanční záruky ze strany žalovaného postupoval v souladu se zákonem a shledal žalobcovy námitky včetně poukazu na možné nepřesnosti vzniklé v důsledku nesprávného tlumočení při jeho výpovědi za nedůvodné. Proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Současně dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 1. prosince 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.